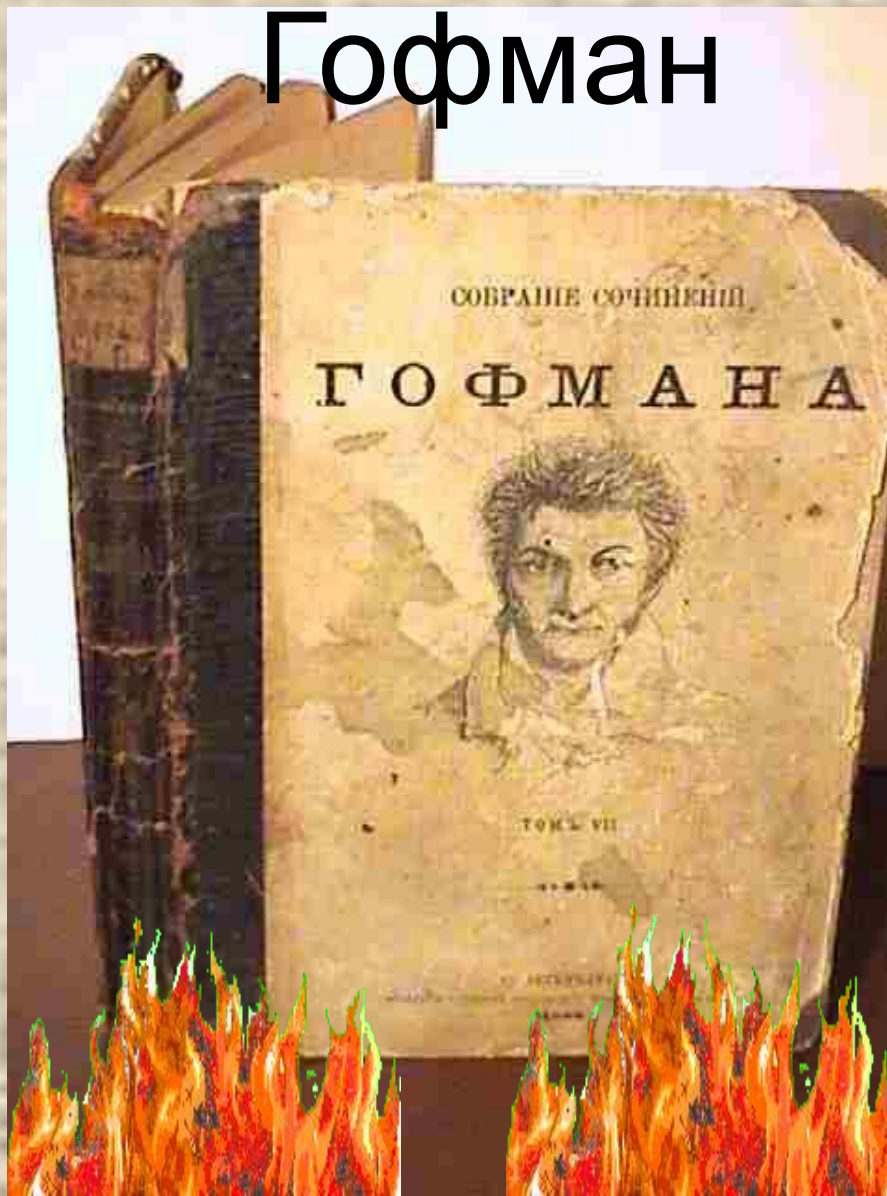

Ернест Теодор Амадей Гофман

1776 -

- 1822

Бойко І.
М.

Для 9
класу

ЭРНСТ ТЕОДОР АМАДЕЙ ГОФМАН

МАЛЕНЬКИЙ ЦАХЕС,

ПО ПРОЗВАНИЮ

ЦИННОБЕР

Л

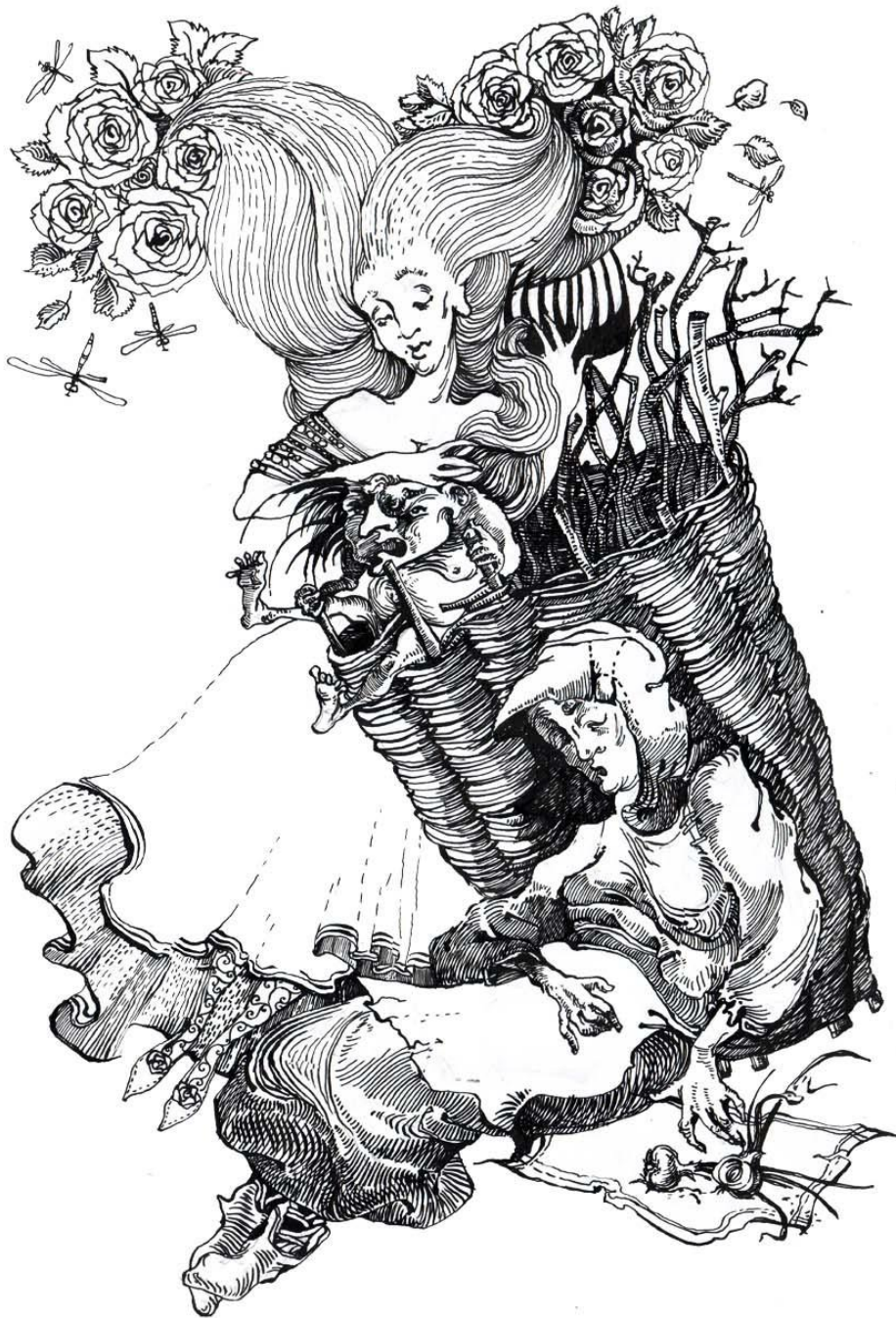
- Жанр твору: казка-новела, філософська казка
- Це сатиричний твір

“Недалеко від одного привітного села біля самого шляху ... лежала бідна, обідрана селянка”. Вона збирала хмиз та втомилась. Поряд сидів її синок 2,5 років “Те, що на перший погляд можна було прийняти за химерно скрючений цурпалок дерева, було не що інше, як потворний малюк якихось дві п'яді на зріст, що досі впоперек лежав у коробі, а тепер виліз і борсався та вурчав у траві”. (с.378)

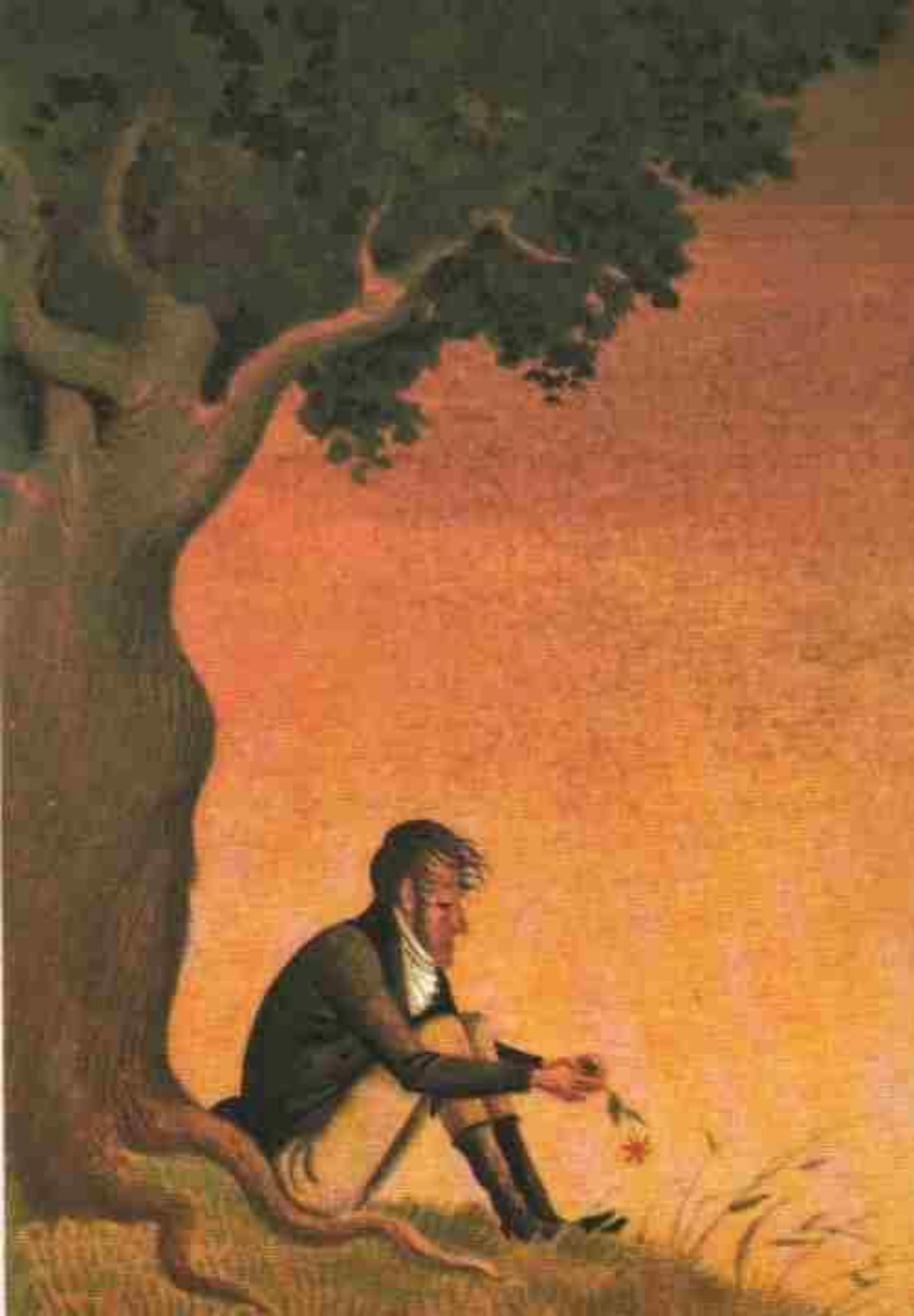

“Голова у потвори глибоко запала між плечима, на спині виріс горб, як гарбуз, а зразу ж від грудей звисали тонкі, немов ліщинові палички, ноги, тож весь він був схожий на роздвоєну редьку. На обличчі... можна було помітити довгий гострий ніс, що витикався з-під довгого розкошланого чуба, пару маленьких чорних очиць... проява, та й годі”. (с.378)

Нещасну Лізу з дитиною побачила фея Розбельверде (або, як вона тепер себе називала, панна Рожа-Гожа-Зеленава). Вона пожаліла потвору, довго гладила по голові і подарувала чарівну властивість.

Незадовго перед тим країною почав правити молодий князь Пафнутій. “Пафнутій хотів негайно ж видрукувати великими літерами .. указ, який би повідомляв, що від цього часу в державі запроваджено освіту...”

Міністр каже: “Перше ніж розпочнемо освіту, себто перше ніж вирубаємо навколишні ліси, зробимо річку судоплавною, розведемо картоплю, полагодимо школи, понасаджуємо тополь та акацій, молодь навчимо співати на два голоси вранішніх та вечірніх пісень, прокладемо дороги та накажемо прищепити віспу, треба буде вигнати з країни всіх людей небезпечних настроїв...”

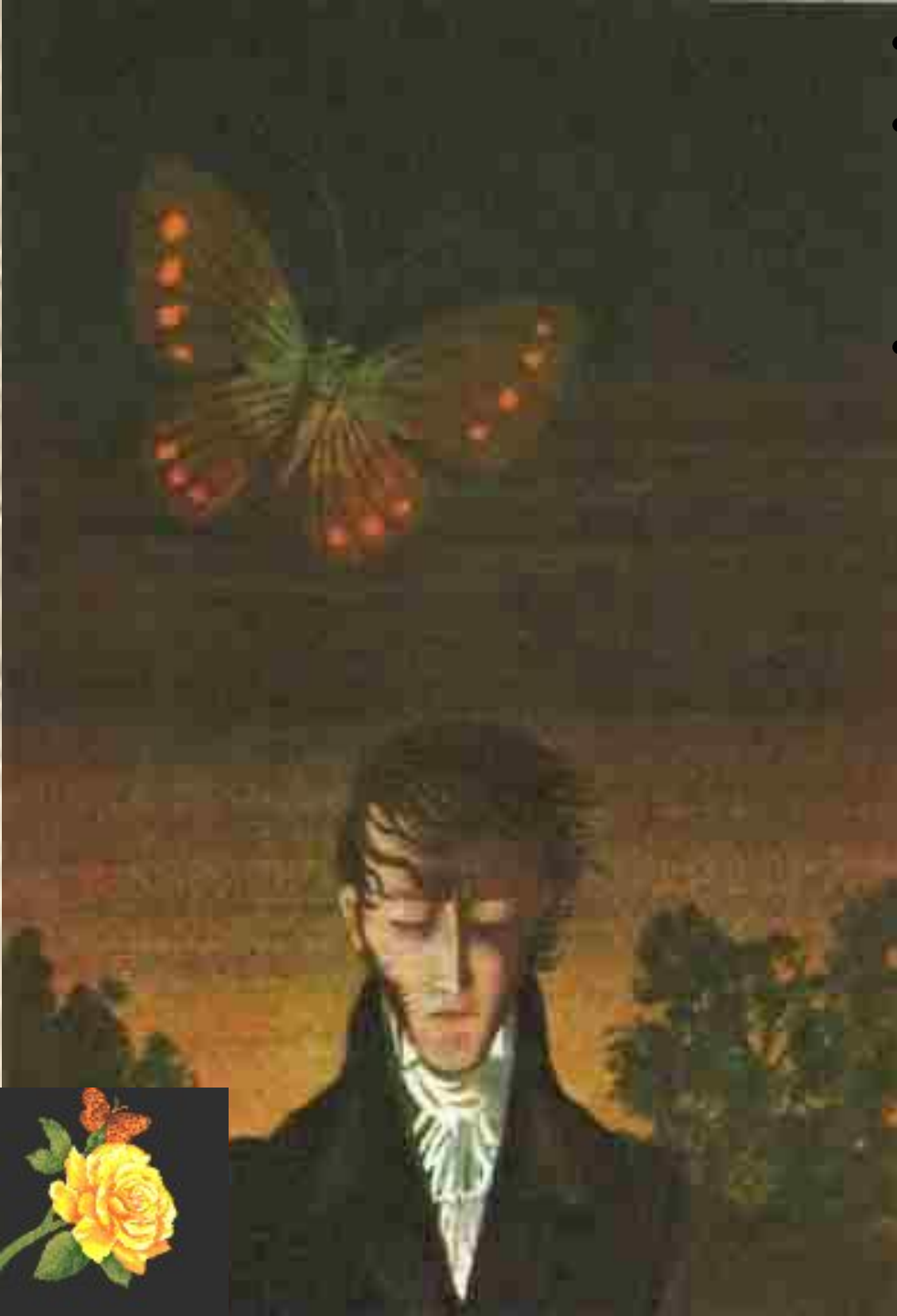

Вигнали фей та чаклунів, залишивши лише кількох: “вони зможуть десь під суворим наглядом робити якусь корисну роботу– плести на армію шкарпетки під час війни абощо.

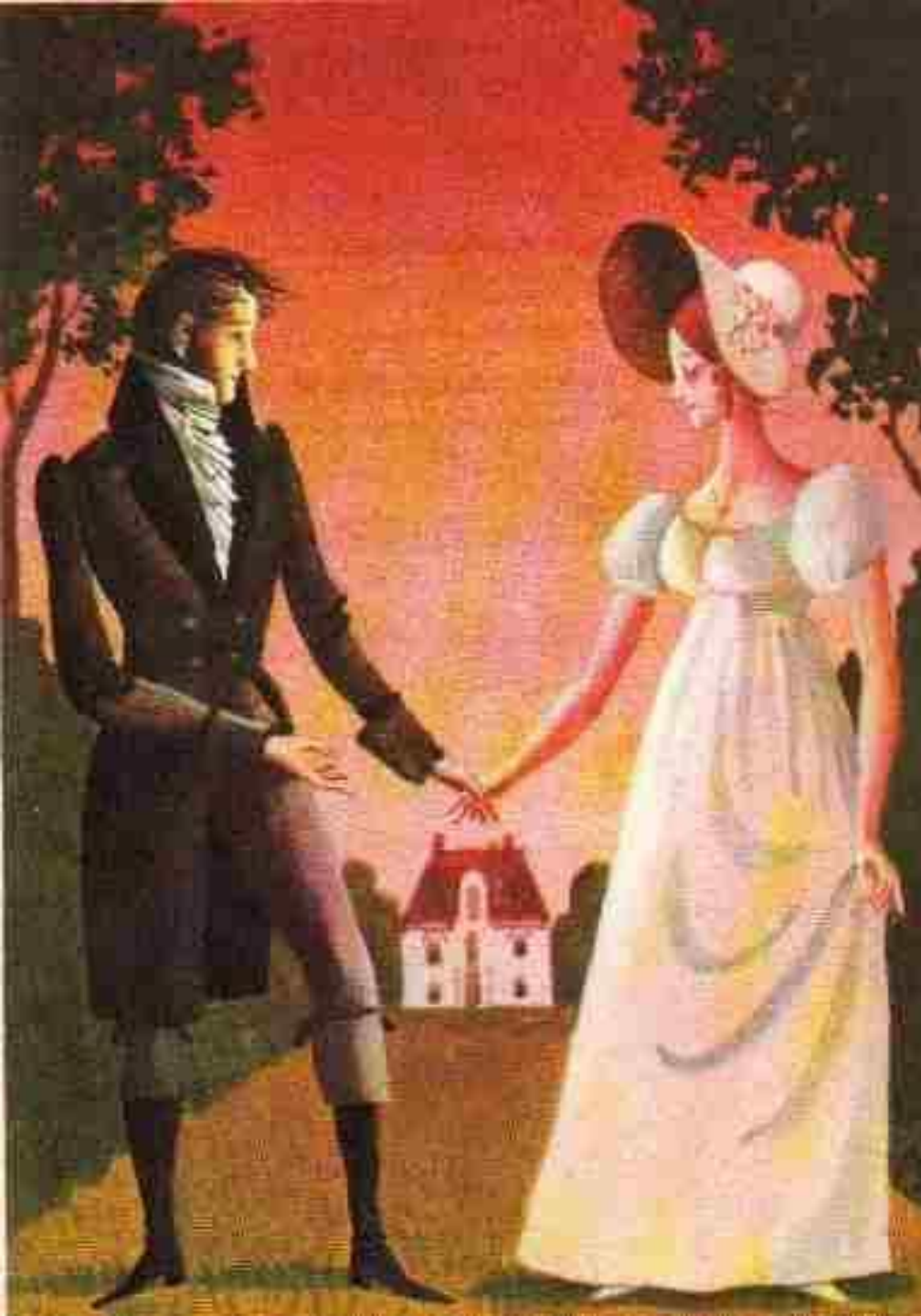
...Голуби та лебеді, як коштовна печеня, підуть на князівську кухню. А крилатим коням ми обріжемо крила...”(с.383)

Залишилась в країні й панна Рожа-Гожа...

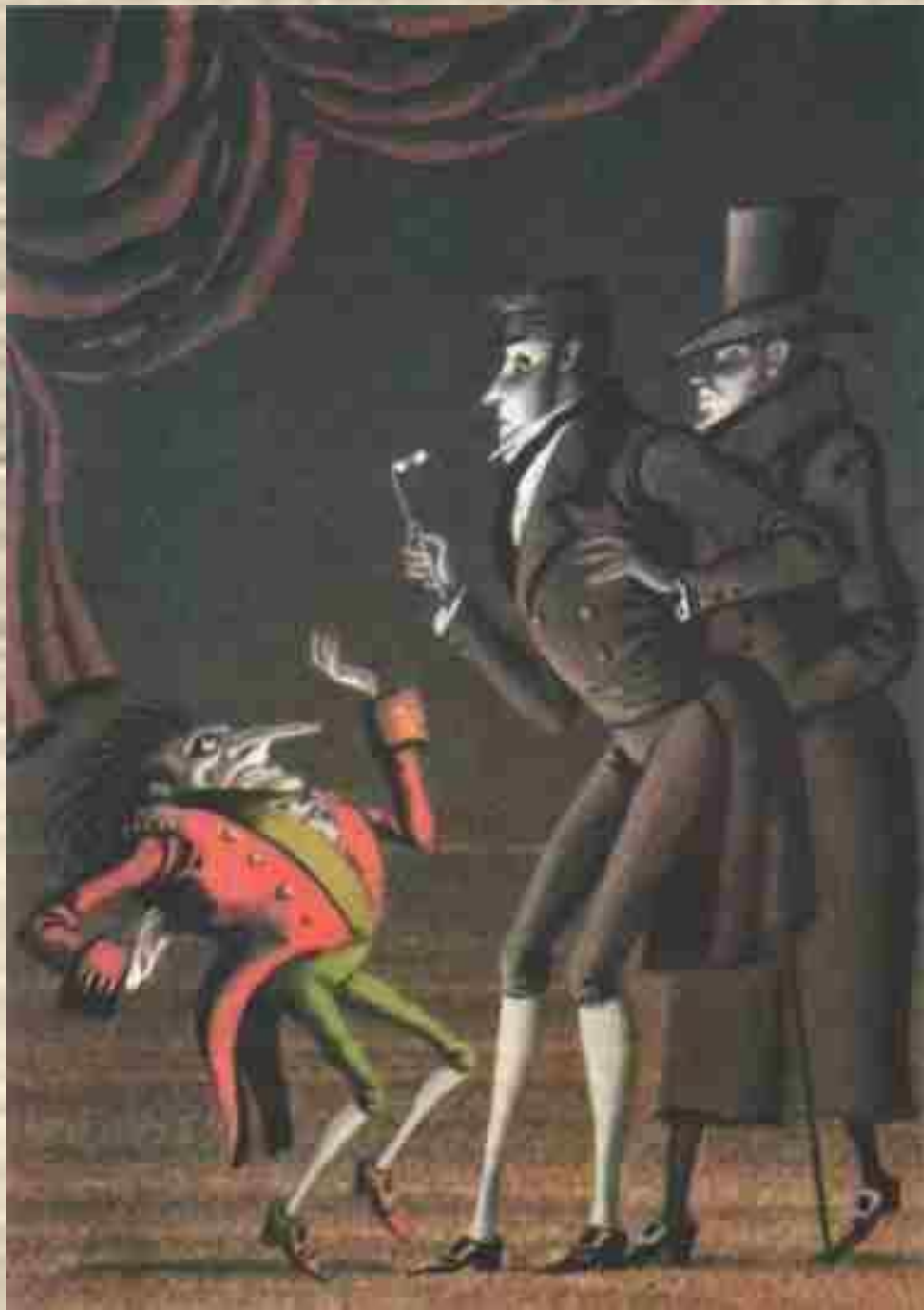

- Прошло багато років...
- Ми потрапляємо до міста Керепес, в якому є університет.
- В університеті викладає професор природничих наук Мош Терпін. “Він убгав всю природу в коротенький зграбний курс, а тому дуже легко за всякої нагоди міг витягти звідти, наче з якоїсь шуфляди, відповіді на всі питання. ...Йому після багатьох дослідів довелось довести, чому настає темрява: головним чином через брак світла”. (с.384)

- У Моша терпіна є дочка красуня Кандіда. В неї закоханий романтично налаштований студент Балтазар. Він захоплюється природою та пише вірші.

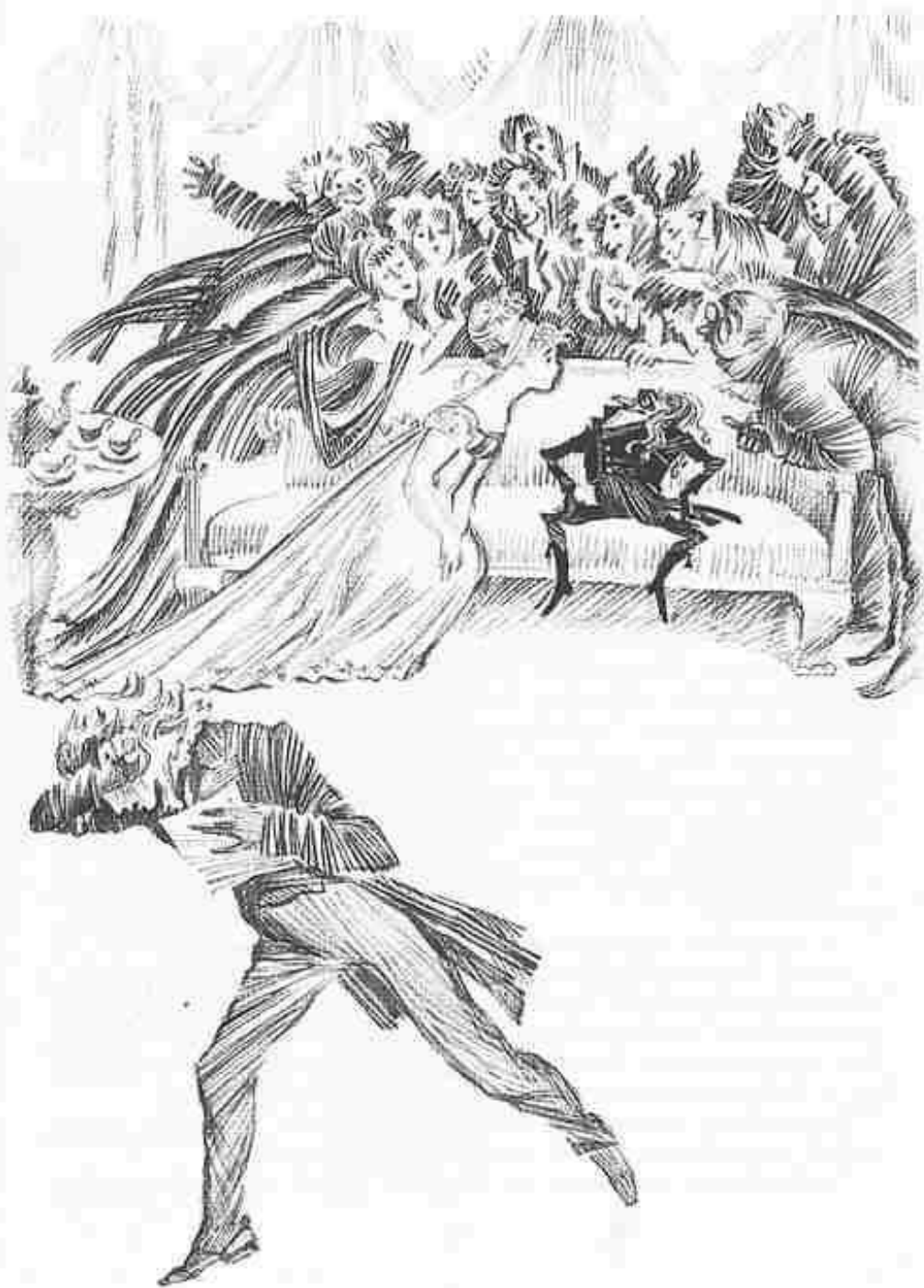

- Балтазар з другом Фабіаном прогулювались у лісі і побачили, як з коня впала маленька потвора. “Великий кінь став, наче вкопаний, і, витягнувши шию, почав обнюхувати свого маленького господаря... Голова в малюка ховалась між високими плечима, а великий горб на спині і грудях, довгі павучі ніжки надавали йому вигляду настромленого на виделку яблука, на якому вирізано чудернацьку пику”. (с.385)

- Балтазар підсадив Цахеса на коня.
- В Керепесі Цахеса прийняли за хорошого їздця...
- Цахес, тепер його називають Цинобер, став студентом.
- Невдовзі він стає дуже популярним в Керепесі

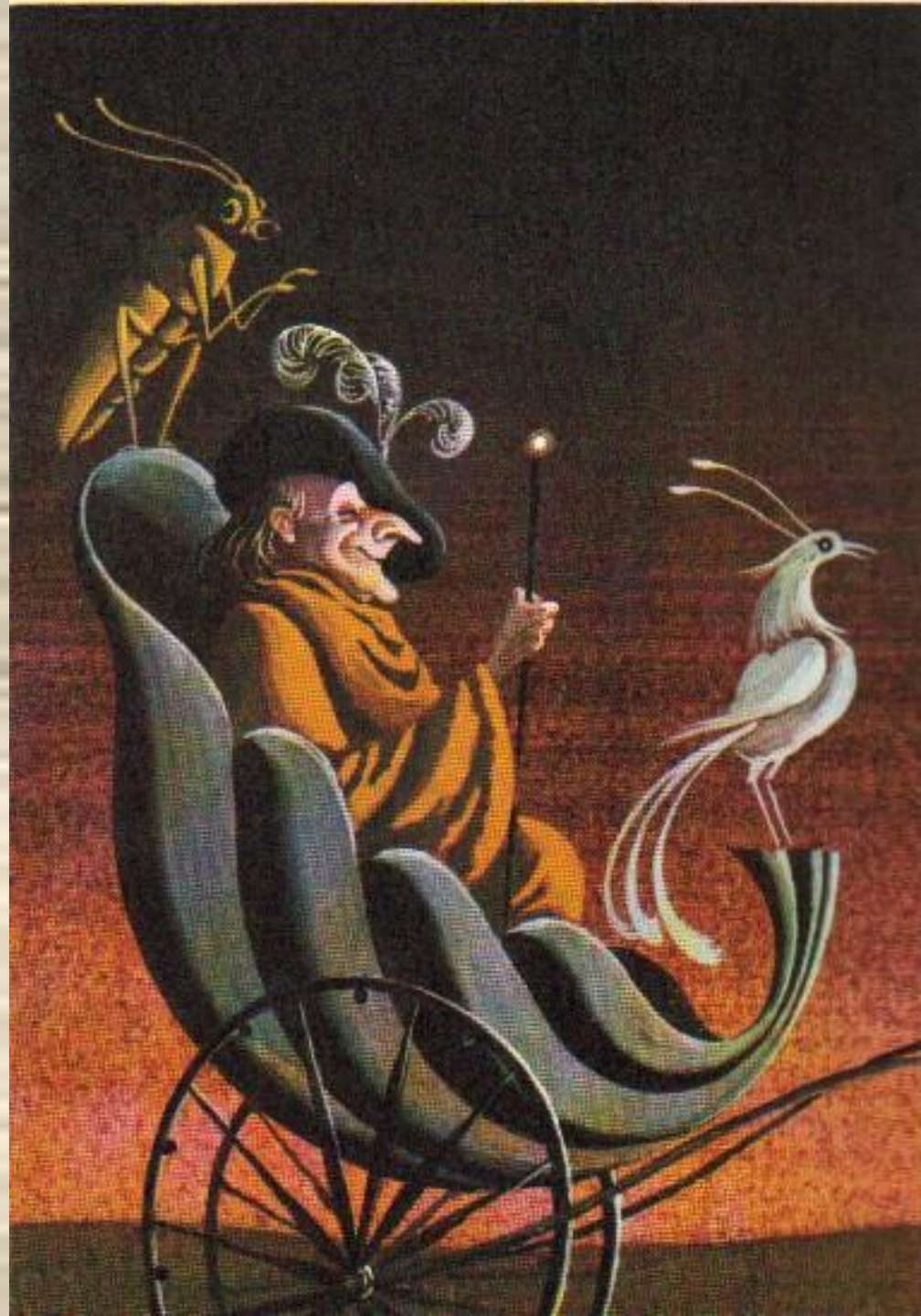
- Балтазар в гостях у Моша Терпіна прочитав поем про любов солов'я та троянди.
- А хвалили чомусь Цхеса.

- Коли скрипаль Сбіока виступав на сцені, аплодували Цахесу.
- “Курдупель” Цахес разом з референдарієм Пульхером здавав іспит на посаду таємного експедитора в міністерстві закордонних справ. Зрозуміло, що взяли на посаду Цахеса, а Пульхеру сказали, що він взагалі писати не вміє...

- Опинившись на прийомі поряд з князем, Цинобер сподобався йому, і князь призначив його таємним радником в особливих справах.
- Цахеса нагородили орденом Зелено-плямистого Тигра з двадцятьма гудзиками.
- Ще й Кандіда погодилась вийти заміж за Цахеса...
- Балтазар в розпачі

• “Несподівано вони почули музику. Лісом їхав чоловік, одягнений як китаєць, у кареті з кристалю. Білі єдинороги везли дивний екіпаж, а за кучера сидів золотий фазан.” (с.392) Це був чарівник Проспер Альпанус

- Проспер Альпанус розповів Балтазарові, що Цахес – звичайна почвара, якій допомагає чарівна сила.
- Він має здатність привласнювати собі все найкраще, що роблять люди довкола нього.
- А знаходиться ця здатність в трьох золотих волосинках, що їх розчісує раз на 7 днів чарівним гребнем Рожа-Гожа

- Проспер Альпанус повідомив Балтазару, що саме він повинен вирвати у Цахеса ці 3 вогненно-блискучі волосини і спалити їх.
- Фабіан не повірив, що Альпанус – чарівник, і був наказаний за це...

- “Бальтазар... вихоплює з кишені Просперів лорнет і пильно дивиться крізь нього на Циноберову голову. Ніби від дотику електричного струму Цинобер пронизливо нявчить... Бальтазар чітко бачить вогненно-блискуче пасемце волосся, підскакує до Цинобера, хапає його... миттю вириває з голови...” (с.398)
- І всі перестають захоплюватись Цахесом: “Звідки взявся цей курдупель? Чого треба цій малій почварі?”
- Цахес біжить додому

- Переляканий Цахес ховається ... у нічному горщику. Там він і захлинувся...
- Отака безславна смерть

Біля мертвого Цинобера з'явилась Рожа-Гожа.

“Мертвий Цинобер здавався тепер кращим, ніж будь-коли в житті. Маленькі очиці були заплющені, носик білий, на вустах застигла легенька лагідна усмішка”. (с.402)

Рожа-Гожа думає: “Я бажала тобі добра!” Вона надіялась, що, перейнявши чужі чесноти, Цахес буде намагатись справді стати кращим. Але вона помилилась...

- Рожа-Гожа віддячила і Лізі: у неї на городі стала рости така цибуля, що її почали купувати для князівського столу

ШКОЛЬНАЯ БИБЛИОТЕКА

Э. Т. А. Гофман

КРОШКА
ЦАХЕС

- Бальтазар одружився з Кандідою та оселився на віллі Проспера Альпануса. У садибі є все, щоб жінка почувала себе щасливою: Найкраща городина для салатів, найкраща огода для білизни, найкращі килими, що не псуються та не плямуються, найкращий посуд, що ніколи не розбивається.
- Кандіда ніколи не дратувалась, бо ніколи не знімала чарівного намиста, що подарувала їй Рожа-Гожа.